

можялы сами за себе-си да ся грыжять и работять. Тука начинъ-ть за живѣяніе не былъ легкъ, нито работа-та была легка за да могъть сиромаси-ти лесно да работять тяжкы-ты си работы. Тука, гдѣ-то момчета и момичета изработвали толкова, колко-то и зрѣли мжжіе, не была работа-та легка, та да имъ остая врѣмя за блудень животъ, за ранно женение и умножаяваніе на нехранимайковци-ты и мързеливцины-ты.

Тука трѣбвало всякой да работи съ все силъ за всичко, що му было нужно за прѣзь цѣлый животъ, оттова всякой копаль, сѣяль, садиль, жижль, косяль, градиль, прель, тъкаль, шиль и т. д.

27.

ИЗБИРАНИЕ-ТО СТРУВА МНОГО ПО-ВЕЧЕ, НЕЖЕЛИ ИЗВЪРШВАНЕ-ТО.

Въ Златарицъ было така, както и на всяко друго мѣсто. Щомъ нѣкой разумень човѣкъ прѣдложяль нѣщо ново, за да ся поправи, или отмахне нѣкою явна щета или поврѣда; то всякой го ималь като за длѣжность да развали това нѣщо и да му ся противи. Тука всякой ся съмнѣваль, клатяль главъ и думаль: глѣдайте еднажъ хытрець, само тѣй иска да ся покаже по-умень отъ другы-ты; „*а бре шы, я не исравяй сѣбша съ рамо*“!

Ала Боянъ мысляль: че много по-вече струва избирание-то, нежели извършване-то. Той дори и на другары-ты си не открываль отеднаждъ цѣлыя си планъ за нѣщо, зацо-то тѣ были инакъ честни хора, нѣ отъ другъ странъ пакъ страшливи и базливи. За това Боянъ никога не говоряль по-вече, нѣ все по малко, колко-то трѣбвало да ся положи въ работж.

Най-първо и първо сиромаси-ти и просияци-ти съ дѣца-та си были записани и раздѣлени на Кжцинци-и Шпиталци. Това ся свършило. По него сетнѣ забѣлѣжило ся на всяко домородіе по единъ надзиратель, комуто попъ-ть разказваль, що има да работи. Послѣ ся купило отъ сиротинскж-тж касж: мотыкы, брадвы, тріони, тесли, кривници, свредли, гребение (даращи), станове и другы потрѣбы. На по това ся купило малко вълна, ленъ и коноше; подкачило ся да ся преде и уредила ся шпиталска-та поварня. Това